

Fredriksdal den 2 maj 2009

Till Marknadsdomstolen

Att Tomas Edling / Mikael Pauli

Svar på Stämning 2009 04 27 mellan Svenska Jägareförbundet & LO Lundgren i Nässjö AB

Dnr C 11/09

Från LO Lundgren i Nässjö AB (LOAB) vill vi från början poängtera att vi är inga bråkmakare och kommer genast att rätta oss efter det som Marknadsdomstolen beslutar i ärendet.

Det vi däremot vägrar att gå med på, är när en konkurrent tror att de ska kunna diktera villkoren för hur vi ska bedriva vår marknadsföring.

LOAB har fackmannamässigt tillverkat fällor i 16 år och vi kan troligtvis göra anspråk på att vara nordens största tillverkare av levandefångst fällor. Ingen konkurrent behöver tala om för oss vad man får och inte får göra i den här branschen det har vi naturligtvis järnkoll på själva. Som alla kan förstå så går det inte att driva ett företag i 16 år om man inte följer de lagar och regler som styr den här branschen.

Svenska Jägareförbundet (SJF) har inte alltid spytt galla över LOAB i Svensk jakt från 1994 var de väldigt positiva till nytänkande och kvalitetshöjning, nu har vi tydligen blivit lite för effektiva så nu kan man läsa det motsatta i stället. Se bilaga 10.

LOAB är ett familjeföretag som det beskrivits i stämningen vi har byggt upp detta företag från noll och har genom åren skapat ett mycket gott anseende bland våra kunder. SJFs advokater glömde beskriva att LOAB aldrig har lagförts tidigare och att vi har AA status i kreditvärdighet och har inte en enda betalningsanmärkning varken i företaget eller privat sedan den dagen vi föddes.

Det är inte lätt att försörja sig som fälltillverkare och det blir inte bättre av att man blir på hoppad av konkurrenter som inte konkurrerar på lika villkor. Vi konkurrerar med är en mycket hög kvalitet på våra produkter, sedan måste vi som företagare betala skatt och moms. SJF är moms och skattebefriade och producerar sina fällor i bl.a. kriminalvårdens verkstäder. Detta gör det helt omöjligt att konkurrera på lika villkor. Ursäkten att de får sälja till medlemmar moms och skattefritt duger inte, verksamheten är i högsta grad kommersiell och bör beläggas med skatt och moms som alla andra verksamheter. Se bilaga 1. Sedan kan jag tänka mig att det krävs en juridisk person för att hantera frågan om producentansvar, det går nog inte göra i föreningsform.

SJF visar med sin stämning att de inte har den fulla insikten om vad det är för regler som styr den här branschen. Man kan inte som i SJFs fall bara plocka ut de bitar ur regelsystemet som passar för dagen, utan man måste ha kunskapen om hela regelsystemet innan man kastar sig in i tvister som denna.

Att någon kund skulle lidit skada av vår marknadsföring kan vi till 100% bestrida då Lars-Olof Lundgren haft personliga samtal med alla kunder. Vid dessa samtal har kunderna

informerats om den dagsaktuella statusen för ansökan och de övriga regler som går att tillämpa. Därefter har kunden själv fått göra bedömningen om de vill göra sig det extra besväret som det innebär att skriva i en dispensansökan till Naturvårdsverket för att få använda fällan för fångst av vildsvin. Hittills har ingen kund kommit tillbaka och känt sig vilseledd vilket SJF är så oroliga för. Om någon kund skulle komma på andra tankar så får vi ta tillbaka fällan konstigare än så är det inte.

Frågan om en ej typgodkänd fälla får användas eller ej är betydligt mer komplex än vad SJF vill göra gällande i stämningen. Tommy Svensson är ansvarig handläggare för fällor på Naturvårdsverket han ger dispenser för våra vildsvinsfällor tills handläggningen är färdig. Skulle någon kund vilja ha dispens för de andra djurarterna som fällorna kommer bli godkända för så skriver han även ut dessa. Se bilaga 2.

LOAB vill poängtera att det är inte olagligt att sälja ej typgodkända fällor, och genom Naturvårdsverkets dispenser så blir även dessa fällor lagliga att använda. Se bilaga 2.

Det finns ytterligare helt lagliga sätt att avliva fångade grisar utan att söka dispens eller att fällan är godkänd för fångst av vildsvin, och då går det till på följande sätt.

Det finns en fälla som heter Småländsk rävfälla den har typ nr. L58 vår fälla L114 klarar den kravspecifikation som gäller för denna och kan således även kallas för Småländsk rävfälla med typgodkännande nr. L58 och då är den tillåten att fånga räv och grävling med. Skulle det komma något annat djur i fällan som t.ex. ett vildsvin så har ägaren rätt att skjuta även detta helt lagligt. Exakt samma sak gäller för vår fälla L115 då heter den alternativa fällan Värmländsk tunnelfälla och har typgodkännande nr. L57 och även denna är godkänd för räv och grävling. Detta bevisar att det finns mer än ett sätt att helt lagligt använda L114 och L115 i Sveriges fauna.

SJF bistår själva med en länk till naturvårdsverkets hemsida

<http://swenviro.naturvardsverket.se/dokument/epi/fallor/sok.php#soka> där ritningar till fällorna L57 och L58 finns att ladda ner. Naturvårdsverket förklarar också att vem som helst kan tillverka dessa modeller av fällor. Se bilaga 3.

Jag har känt till de här reglerna hela tiden, men anser inte att jag ska behöva lära upp SJFs påstådda experter i frågan. Särskilt då vi är konkurrenter och inte har någon anledning att hjälpa varandra i dessa frågor. Alla kunder har blivit informerade muntligen om att det är de här reglerna som gäller, men av ovan nämnda skäl har det inte funnits att läsa i text någonstans.

Jag har låtit SJF bråka bäst de haft lust till i syfte att de ska få visa upp sitt rätta ansikte för allmänheten, och att ge dem en knäpp på näsan så de slutar upp med sådana här dumheter.

För att få ovan sagda uppgifter bekräftade så föreslår jag att Marknadsdomstolens handläggare ringer upp Tommy Svensson som är Naturvårdsverkets expert och handläggare i dessa frågor.

Då SJF påstår att vi själva tagit numren L114 och L115 så är det lika bra att Marknadsdomstolens handläggare får sanningen bekräftad av Tommy Svensson direkt. Tommy ringde och gav oss dessa nummer per telefon den 4/2 2009. I remissen till

Jordbruksverket den 2/3 2009 går ett numer att läsa L114 Tommy Svensson glömde att skriva L115 men det tillfördes senare. Se bilaga 6.

Att detta bråket uppkommit grundar sig på helt andra aspekter än att vi tillverkar en fälla som SJF anser vara lagstridig. Det verkliga skälet till stämningen är att SJF ska skydda den kraftigt växande vildsvinsstammen med alla till buds stående medel. Och nu har SJF kommit underfund med att vi har tillverkat en så extremt effektiv fälla, så om det skulle bli tal om total utrotning av vildsvinen så har vi redskapet för att genomföra det.

Våra kunder på vildsvinsfällor är till minst 90% LRF anslutna bönder att SJF visar ett så brinnande intresse för att dessa lantbrukare inte ska bli vilseledda eller avlurade sina sista besparingar är nästan rörande, att omsorgen för dessa bönder skulle vara värt att deponera 400.000 kr och anlita två advokater från Delphi är ju fantastiskt. Vi kanske gemensamt kan komma på några fler utsatta grupper i samhället, som kunde vara hjälpta av SJFs generösa inställning till att bekämpa skurkaktiga företag som lurar av de små människorna på deras besparingar. Om denna generositet vore öppen hjärtlig och ärligt menad så borde vi gemensamt nominera SJF till något hedervärt pris framöver. Men nu kan vi konstatera att det finns väldigt dunkla motiv bakom stämningen, som de har mycket svårt att förklara öppet. Det är nämligen så att SJF har sett mellan fingrarna med att det förekommit en mycket omfattande illegal utplantering av vildsvin. Med det uppdrag av Staten som SJF själva beskrivit i stämningen så kan det omöjligt vis ingå att SJF ska underblåsa en illegal inplantering av en djurart i Sveriges fauna. Denna lagstridiga verksamhet innebär att Sveriges bönder snart tvingas till radikala åtgärder, för att kunna driva vidare sin näringsverksamhet. Så omsorgen om att den stakars konsumenten / bonden skulle vara så ointelligent så att han behöver lagförd hjälp av SJFs advokater är rent skrattretande. Sanningen är den att bönderna har sovit med vargen i sängen en längre tid, och nu måste de skydda sig mot illegalt inplanterade grisar. Den aktuella stämningen är i stället helt ägnad åt SJFs egenintressen i denna frågan, försök aldrig påstå något annat.

Den 13/3 2009 fick Jan-Olof Persson journalist på Smålands tidningen Daniel Ligné SJFs biträdande riks jaktvårdskonsulent, att erkänna det faktum att böndernas vildsvinsproblem beror på illegal inplantering utförd av jägare. Jag trodde aldrig att en representant för SJF skulle vara så oförsiktig att han erkände detta öppet för en journalist. Detta bevisar också att SJF inte ser illegal inplantering som ett brott längre, de tror tydligen att de står över lagen eller snarare är lagen.

Ligné's lagtrotsiga uttalande i egenskap av biträdande Riks jaktvårdskonsulent i tidningen är mer än häpnadsväckande, men ej heller förvånande med tanke på vildsvinsstammens snabba utbredning. Det finns inte ett uns av eftertanke på hur detta drabbar landets bönder.

Citat " Sådan utsättning av vilda grisar är givetvis olaglig, men ofarlig för jaktlagen. Lagens långa arm når inte in i granskogen och vem kan bevisa vad som hänt om alla håller tyst"

Se bilaga 4.

Sedan vi fått kännedom om stämningen har vi vidtagit erforderliga ändringar i all annonsering, och även skrivit en mycket tydlig information på hemsidan www.lotin.se så att ingen ska kunna känna sig vilseledd i framtiden. Vi hoppas att detta ska vara till marknadsdomstolens belåtenhet, och har vi missat något så vänligen meddela oss om detta.

SJFs krav på att LOAB skulle betala deras rättegångskostnader bestrider vi givetvis. Vi ämnar däremot inkomma med en stämning mot SJF avseende skadestånd jämte advokatkostnader, för den förtalskampanj som bedrivits mot LOAB under en längre tid och som minskat vår omsättning dramatiskt. Vi har också varit utsatta för en massiv hatbrevskampanj via E-post men sedan stämningen skickats till Marknadsdomstolen har denna kampanj slutat helt och hållet, tycker inte Marknadsdomstolens handläggare att detta är ett märkligt sammanträffande.

Om marknadsdomstolen skulle komma till den slutsatsen att det fortfarande finns grund för en stämning mot LOAB, så är det satta garantibeloppet alldeles för lågt. Vår beräkning var att omsättningen skulle passera 4 miljoner med bred marginal, om inte SJF startat sin förtalskampanj som dragit ner företagets omsättning till under tidigare års nivåer. Om stämningen skulle gå vidare så ber vi om att få komplettera med en preciserad redovisning senare då vår revisor har dessa uppgifter, men det går inte att nå dem nu när det är storhelg.

Det har inte på något sätt varit vår avsikt att föra kunderna bakom ljuset, vid våra kontakter med Tommy Svensson på Naturvårdsverket så har han bedömt att ansökan ska kunna vara färdig på 4-6 veckor. Sedan har en rad av händelser på både Naturvårdsverket och Jordbruksverket lett till att vi fortfarande inte fått färdigt ansökan, det senaste som hänt är att Jordbruksverkets handläggare har fått en allvarlig sjukdom och tvingats avsluta sin tjänst hastigt. Vad det gäller vår ansökan och den information som stått att läsa, så har vi handlat i god tro. Vi har sett till att alla köpare av fällorna, har fått den senaste informationen som vi känt till muntligen av oss före köpet.

Jag började skissa på vildsvinsfällan i februari 2008 och framåt augusti fanns första prototypen för påseende. Det har varit en lång resa att ta fram en ny produkt, och då ett sådant här arbete är extremt kostsamt så vill man givetvis göra det så bra som möjligt från första början.

Därför blev Tommy Svensson inkopplad tidigt i projektet för att jag skulle undvika att göra några misstag som senare lett till kostsamma förändringar. Då projektet var klart och Tommy Svensson sagt ok till lösningarna så börjar vi med att färdigställa ansökan om godkännande hos Naturvårdsverket och där tar det tvärstopp. För att få en opartisk bild av detta händelseförlopp så är det nog lämpligast att Marknadsdomstolens handläggare själv ringer upp Tommy Svensson och ber om en förklaring till den långa handläggningstiden.

Nedanstående fråga är skickad den 10/4 2009 till Naturvårdsverkets Susanna Lövgren avd. chef för Viltförvaltningsenheten där Tommy Svensson arbetar. Dessa frågor har hon hittills ignorerat att besvara och kommer nog aldrig att göra det heller. Tills hon kommit med ett godtagbart svar på varför L112 skulle skilja sig från övriga godkända fällor så hävdar vi att vår L114 lika gärna kan klassas som en L112 och är därmed typgodkänd för vildsvin i dagsläget.

Utdrag ur brev till Susanna Lövgren den 10/4 2009

Jag har några förslag till hur Naturvårdsverket skulle kunna få lite ordning på den anarki som råder i frågorna runt fällor. Som det ser ut nu så finns det ingen röd tråd i varken beslutsfattning eller handläggning. Som företagare kan man inte invänta beslut som helt saknar tidsplan. Ett projekt som L114 och L115 kostar över hundra tusen att starta upp och då finns det inte plats för några långdragna diskussioner, när verkets ansvarige gett ok på ritningsstadiet och vi tryckt på startknappen. Fram till detta skede så har projektet endast kostat arbetstid med konstruktions arbetet, efter att vi fått ok så startar en lavin av kostnader och i det läget duger det inte att naturvårdsverket börjar krångla. LO Lundgren AB är ett företag som försörjer sig på det vi tillverkar och vi kan inte tolerera några nyckfulla kovändningar mitt i arbetet, då får ni konkret skriva ner vad som är fel och så får vi ha ett möte om detta snarast. Det finns heller inga klara direktiv för vem som får eller inte får tillverka en viss godkänd fälla, svenska jägareförbundet säljer ritningar för vissa fällor för hemmasnickare sedan påstås det att L112 inte får tillverkas av andra än den sökande var finns logiken. Ett regelsystem måste vara generellt och följa svensk lag, godtyckligt satta regler måste tas bort och naturvårdsverket bör publicera en kravspecifikation för de som vill starta tillverkning av fällor så alla arbetar efter samma regler. Sedan har i mitt tycke Svenska jägareförbundet fått alldeles för mycket inflytande i naturvårdsverkets verksamhet. Som landets största tillverkare av levandefångsfällor så kräver LO Lundgren AB att bli kallade till alla möten där fällfrågor och nya regler om fällor diskuteras i fortsättningen. Kallelsen kan skickas till larsoloflundgren@hotmail.com

I SJFs bevismaterial finns en artikel skriven på uttalanden från Christer Pettersson på Naturvårdsverket Christer jobbar på Viltförvaltningsenheten tillsammans med Tommy Svensson men med helt andra arbetsuppgifter. Christer har över huvud taget inget bemyndigande att som tjänsteman uttala sig i de frågor som artikeln handlar om, och om samma frågor ställts till den ansvarige för fällfrågor nämligen Tommy Svensson så hade svaren sett helt annorlunda ut.

Är inte detta vilseledande information som SJF sprider, i vilket fall som helst så har det ställt till med stor skada för LOAB sedan artikeln kom in har vår försäljning stannat helt. Se bilaga 7.

Ovan sagda uppgifter kommer bekräftas av Tommy Svensson när Marknadsdomstolens handläggare ringer upp honom.

I SJFs medlemstidning Svensk Jakt går det läsa annonser där det säljs harar för utplantering, eftersom SJF tydligen inte kan lagen så kan jag upplysa om att all utplantering av vilda djur i den Svenska faunan är totalförbjudet. Se bilaga 8.

I SJFs medlemstidning från jun/jul 1994 var inte SJF annonsörer särskilt blyga av sig då såldes harar och vildsvin helt öppet utan att SJF ingrep i annonseringen. I dag går nog annonseringen till på ett mer diskret sätt. Se bilaga 9.

Nu inställer sig frågan vad SJF själva har för nivå på sin affärsmässiga etik och moral, när denna sortens annonsering tillåts i den egna medlemstidningen. Eftersom SJF äger tidningen så kan det väl inte vara så svårt att kasta ut den här sortens oseriösa annonsörer. Alla de kunder som köper sina varor genom dessa annonser blir ju väldigt vilseledda, de litar naturligtvis på att SJF är en seriös förening med en seriös medlemstidning som inte erbjuder olagliga produkter och tjänster.

Och ej heller inför artiklar där ej bemyndigade statstjänstemän tillåts att uttala sig i frågor de ej handlägger, och därmed skapar osäkerhet och förvirring i debatten. Skulle det inte vara bättre att SJF sörjde för sina egna medlemmars trygghet i stället för att lägga bortåt en halv miljon på att rädda LRFs medlemmar från eventuella felköp.

Jag tycker nog att SJF ska städa i sitt egna hus innan de erbjuder städning hos andra.

Ovan angivna argument bör räcka för att bestrida SJFs stämning i sin helhet.

Jag vill också säga att jag är en lekman i juridiska ärenden så om mina svar på stämningen inte är helt korrekt skrivna eller utförda så ber jag om överinseende med detta, det viktigaste måste väl ändå vara att sanningen kommer fram. Om inte målet avskrivs omedelbart så ber jag om ytterligare tid till svaromål för att kunna sätta in en advokat i mitt ställe.

Då SJF är så extremt oroliga för att vi ska fortsätta med i deras tycke vilseledande marknadsföring, så garanterar jag här och nu att vi skall vara mycket utförliga i vår framtida marknadsföring av vildsvinsfällorna. Och som ni kommer få bekräftat av Tommy Svensson på Naturvårdsverket så har jag min fulla rätt att fortsätta försäljningen av vildsvinsfällorna med de typbeteckningar som angetts ovan.

Med vänliga hälsningar Lars-Olof Lundgren VD LO Lundgren i Nässjö AB

Frågor och önskemål

Är det förenligt med SJFs uppdrag av staten att inte agera när de vet om illegal inplantering av vilda djur utan att de försöker lagföra brottet.

LOAB önskar att Marknadsdomstolen tar en närmare titt på SJFs påstådda näringsverksamhet, och gör en bedömning om det är förenligt med god affärsetik att de fortsätter att vara moms och skattebefriade. Det tycks vara en tämligen omfattande verksamhet när de får beskriva den själva, och då är det väl lämpligt att alla näringsidkare i branschen gör affärer på lika villkor. Om det kan anses att de bedriver näringsverksamhet som de själva beskriver det, så borde det finnas en del moms och skattepengar att driva in.

I bilaga 1. kan vi ta Gävleborgsfällorna som ett bra exempel, de säljs till medlemmar för 300 kr. Det finns inga möjligheter att sälja fällan för det priset om man beräknar tillverkningskostnaden efter en företagsmässig kalkyl. Vi skulle få det svårt för att inte säga omöjligt att ens tillverka fällan för 300 kr inkl moms.

För den oinvigde på Marknadsdomstolen kan jag berätta att detta är vår vardag, och det är inte särskilt roligt att behöva inse att det inte finns något affärsmässigt tänkande i SJFs handel. Som alla kan förstå så slår denna dumpning av priserna väldigt hårt mot seriösa företag som försöker leva på det de tillverkar. Att denna oseriösa handel har kunnat fortsätta i alla 16 år som vi varit i branschen tyder på att det finns inflytelserika krafter som skyddar verksamheten.

Genom åren har flera företag försökt att komma åt det här problemet, men vi har alla kört huvudet i väggen och tvingats inse att SJF har för stort inflytande i de styrande organen. Men när de själva påstår sig vara näringsidkare så har de satt sig med fingrarna i syltburken, och äntligen kanske vi kan få lite rätsida på det här problemet. Se bilaga 5. Man önskar ju att man själv satt i ett sådant guldäge då vore det inte så svårt att driva företag.

SJF är det enda jägareförbundet i Norden som bedriver affärsliknade verksamhet, de övriga jägareförbunden gör det de ska göra och ägnar sin tid åt jaktfrågor i stället för handel. Det kan väl knappast vara förenligt med statens uppdrag till SJF att de använder statsbidraget till att avlöna personer som sköter denna näringsverksamhet.

Från LOABs sida föreslår vi att Marknadsdomstolen begär in SJFs F-skattsedel och bokföring för kontroll att handeln sker på marknadsmässiga grunder.

Det är också önskvärt att Marknadsdomstolen såg över möjligheten att ge SJF näringsförbud, då det ej kan vara förenligt med Statens uppdrag att SJF bedriver näringsverksamhet. SJFs uppdrag blandas på så sätt med intresset av att tjäna pengar, och då påverkas huvudsyftet med statens uppdrag som kan bevisas genom att den aktuella stämningen mot LOAB lämnats in.

LOAB har med all sannolikhet tappat stora marknadsandelar genom åren på grund av denna snedvridna konkurrens, och vad det gäller dödande fällor så tvingades vi inse direkt för 16 år sedan att där går det inte att konkurrera på marknadsmässiga villkor. Vilket medfört att vi har 0% marknadsandelar vad det gäller dödande fällor. Det finns företag i branschen som tillverkar dödande fällor, och i dessa fall är det högst troligt att bokföringen sköts på okonventionella sätt för att få lönsamhet i verksamheten. Man skulle kunna påstå att detta är framtvingat av den snedvridna konkurrenssituation som SJFs skatt och moms befrielse bidragit till.

Från LOABs sida är vi inte intresserade av att gå in i affärer där det krävs olagliga affärsmetoder för att kunna konkurrera.

Kan Marknadsdomstolen upplysa LOAB om dessa frågor kan ligga till grund för en eventuell stämning i Marknadsdomstolen mot SJF.

Det skulle vara intressant att veta hur SJF hanterar momsfrågan när de t.ex. köper fällor från en ej namngiven tillverkare med moms, och sedan säljer samma fällor genom sina lokalkontor utan moms. Hur detta går till rent bokföringsmässigt skulle vara intressant att veta, som företagare så måste jag säga att det verkar som att det kommer bli problem i bokföringen. Eller är det på detta viset att inköpta fällor säljs med moms och egenproducerade fällor från kriminalvårds anstalter mm. säljs utan moms. Om detta skulle vara fallet så ser i alla fall jag ett uppenbart definitionsproblem då man ska redovisa detta för skattemyndigheten, de lär ha föga förståelse för varför till synes samma produkter säljs med och utan moms.

Det kan hända att jag är ute och cyklar fullständigt, men frågorna har varit uppe till diskussion så många gånger mellan oss företagare under de 16 år jag varit i branschen. Så nu är det nog dags att Marknadsdomstolen eller någon liknande myndighet reder ut de här frågorna en gång för alla. Från LOABs sida hävdar vi att alla ska göra affärer på marknadsmässiga grunder, annars får staten gå in och ge alla företag i branschen skatt och momsbefrielse, för att främja viltvården i landet.

Lars-Olof Lundgren VD för LO Lundgren i Nässjö AB
